

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Варна, 08.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вилиян Г. Петров

Членове: Георги Йовчев
Николина П. Дамянова

при участието на секретаря Ели К. Т.а
като разгледа докладваното от Георги Йовчев Въззивно търговско дело № 20213001000642 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК, образувано по въззивна жалба на "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ""- гр. София, ЕИК 121265177, представлявано от изпълнителните директори А. Л. и Р. Д. срещу решение № 260034/12.07.2021 г. по т.д.№17/2021 г. по описа на ОС – Търговище, с което "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС" АД е осъдено да заплати на ЮМ. М. М. от с.К., общ.П., сумата от 18 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от телесни увреждания и други негативни изживявания, в резултат на предизвикано на 19.12.2019г. на път III-2002км 32+764 от водача М. М. М.ов, чиято гражданска отговорност е застрахована при „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, при управление на л.а. "Мазда 626", с рег.№ Т 7958 К, с превишена максимално- разрешената скорост за движение, ПТП с микробус „Фолксваген Крафтер“, с рег.№ Т 9013 ТН, в който се е намирал ищецът, на осн. чл.432, ал. 1 КЗ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.01.2020 г. до окончателното изплащане на задължението. Обжалваното решението е постановено при участието на ЗАД „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ“ като трето лице помагач на страната на ответника по иска „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД и има установително действие в отношенията помежду им.

Във въззивната жалба се сочат допуснати нарушения при постановяване на решението, изразяващи се в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Поддържа се, че механизмът на настъпване процесното ПТП е останал неустановен в цялост. Моли съда да отмени изцяло първоинстанционното решение и да отхвърли исковата претенция.

Насрещната страна ЮМ. М. М. от с.К., общ.П. в законоустановения срок е депозирал писмен отговор, в който оспорва жалбата.

Постъпила е и въззивна жалба от ЮМ. М. М., срещу решението в частта, с която е отхвърлен предявеният от него иск с правно основание чл.432, ал.1 КЗ срещу

„ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, със седалище гр.София, за горницата над 18 000 лв. до 40 000 лв. (от претендираните с исковата молба 70 000 лв., след увеличение на частичния иск от 26 000 лв. до пълния му размер на осн. чл. 214 ГПК), ведно със законната лихва върху главницата считано от 15.01.2020 г. до окончателното ѝ изплащане. Излага съображения за неправилност на обжалваното решение в съответната му част. Сочи за допуснати нарушения при постановяване на решението, изразяващи се в противоречие с материалния закон - чл.52 от ЗЗД. Поддържа, че присъденото обезщетение е занижено и не отговаря на действителния обем претърпени болки и страдания. Моли съда да отмени решението в обжалваната част и да осъди застрахователя да заплати на пострадалия допълнително сумата от 22 000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди причинени му вследствие процесното ПТП. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение за въззивното обжалване на осн. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв.

Насрещната страна „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, е подала писмен отговор, в който оспорва жалбата.

В останалата част, за разликата от 40 000 лв. до 70 000 лв., решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, в съответствие с правомощията си по чл. 269 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не оспорват предпоставките за възникване отговорността на застрахователя – наличието на валидно застрахователно правоотношение между причинителя и застрахователното дружество по застраховка „гражданска отговорност“, настъпването на застрахователно събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя, предявена пред застрахователя претенция за доброволно уреждане на спора, без постигнато споразумение, което е породило правния интерес от предявяване на настоящата искова претенция.

Въззивните възражения са сведени до неправилността на съдебния акт, поради нарушение на материалния закон – чл.52 ЗЗД, както и необоснованост на същото, предвид неустановеността на механизма на процесното ПТП. Поддържа се неправилно определяне на дължимото обезщетение, в нарушение на принципа за справедливост, при наличие на съпричиняване на вредоносния резултат. В този предметен обхват следва да се произнесе и въззивният съд съобразно правилото на чл. 269, изр.2 ГПК.

Производството по т.д. № 17/2021 г. по описа на ТОС е образувано след отделяне от т.д. № 12/2021 г. по описа на ТОС, на исковата молба на ЮМ. М. М. против „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД - гр. София, за присъждане на обезщетение в размер на 70 000 лв. (след увеличение на частичния иск от 26 000 лв. до пълния му размер на осн. чл. 214 ГПК) за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки, страдания и неудобства от телесни увреждания при ПТП, настъпило на 19.12.2019 г., на път III-2002км, 32+764, предизвикано от М. М. М.ов, при управление на л.а. „Мазда 626“, рег. № Т 79-58 КТ, чиято гражданска отговорност е застрахована в ответното дружество „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД.

Ищецът ЮМ. М. М. от с.К., общ.П. твърди в исковата си молба, че на 19.12.2019 г. на път III-2002км 32+764, водачът М. М. М.ов, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответното търговско дружество „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД-гр.София, ЕИК 121265113, при управление на л.а. „Мазда 626“, рег.№ Т 79-58 К е нарушил правилата за движение, като се е движел на стеснен участък от пътя-мост с несъобразена с условията на пътя скорост, поради което не е контролирал управляваното от него МПС, не е успял да спре своевременно и е ударил микробус „Фолксваген Крафтер“, рег.№Т 90-13 ТН, управляван от С. Я. Р., при което е настъпило ПТП и ищецът е получил изкълчване на дясната раменна става и счупване на горния край на раменната кост вдясно, наложило операция по закрито наместване на дислокация на рамо и имобилизираща превръзка, но

претърпените от него неимуществени вреди от инцидента, изразяващи се в силни и продължителни болки и страдания от уврежданията, както и други негативни изживявания-психически дискомфорт и стрес не са възмездени.

В хода на въззивното производство е постановено решение № 121/22.12.2021 г. по в.н.д. № 288/2021 г. по описа на ВнаС, с което е изменил присъда № 4/08.06.2021 г. постановена по НОХД № 88/2021 г. от ТОС и прилага закон за същото наказуемо престъпление, като приема, че престъпление по чл.343, ал.4, вр.ал.3 НК е осъществено от подс.С. Я. Р. при нарушаване на правилата за движение, установени в чл.20, ал.2 от ЗДвП.

Доколкото в исковата молба се твърди, че вредите са резултат от неправомерно поведение на участника в ПТП, управлявал л.а. Мазда – М. М. М.ов, който е починал и спрямо когото не може да се образува наказателно производство, то производството по НОХД № 88/2021 г. на ТОС, водено срещу С. Я. Р. като водач на микробус „Фолксваген Крафтер“, рег.№Т 90-13 ТН, не е преюдициално спрямо настоящото производство.

От съвкупната преценка на събраните по делото гласни и писмени доказателства, вкл. и експертни заключения се установява, че на 19.12.2019 г., около 14:00 часа, на път III 2002 км 32+764 – среда над мост на р. „Черни лом“, микробус „Фолксваген Крафтер“ с рег. № Т 9013 ТН, управляван от С. Р., се е движил в посока към с.Зараево, с приблизителна скорост на движение около 70 км/ч. В същото време, по същия път, но в обратна посока, се е движил л.а. „Мазда 626“ с рег. № Т 7958 КТ, управляван от М. М.ов, с приблизителна скорост на движение около 112 км/ч, приближавайки описания мост, но в обратна посока. Микробусът преминава през десен завой, от който на разстояние от 700 м се намира горепосочения мост. Разстоянието на пряка видимост от левия завой, преди правия участък, по посока на движение на л.а. „Мазда 626“ е около 600 метра. Общото разстояние на пряка видимост е 1300 метра. В резултат на действията и на двамата водачи е последвал челен удар между процесните МПС - и двата автомобила са навлезли в моста почти едновременно, като всеки от водачите е считал, че ще мине пръв през стеснения участък, поради което никой не е намалил скоростта си на движение. Вследствие на произшествието е причинена смъртта на водача на л.а. „Мазда“ и са причинени телесни увреждания на пътници от микробус „Фолксваген Крафтер“, между които е бил и ЮМ. М. М..

Съгласно заключението на назначената съдебна автотехническа експертиза произшествието е настъпило в светлата част на денонощието, при добра видимост – неограничена, сухо пътно платно за движение с гладка асфалтова покривка, без посипвания и зацапвания, двупосочен пътен участък, без положена разделителна линия и хоризонтална пътна маркировка. Липсват данни за наличие на други МПС. ПТП е настъпило в стеснен пътен участък - мост. Скоростта на микробус „Фолксваген Крафтер“ в района на произшествието, преди и по време на настъпване на удара, е била около 69,70 км/ч., респ. скоростта на л.а. „Мазда 626“ – около 111,60 км/ч., при максимално разрешена скорост в участъка на местопроизшествието 60 км/ч. На 2,5 км от местопроизшествието, откъм гр. П., е бил поставен пътен знака „А23-участък от пътя в ремонт“, а под него – „В27-забранено е движението със скорост над означената“ и цифра „60“. На 2,7 км от местопроизшествието откъм с. Зараево се намира пътен знака „А23-участък от пътя в ремонт“, а под него – „В27-забранено е движението със скорост над означената“ и цифра „60“. При удара микробусът се отклонява наляво и след около 13 м. преустановява своето движение в лявата /на срещната/ лента за движение. В резултат на удара, лек автомобил „Мазда“ се завърта около своята вертикална ос, по посока обратна на часовата стрелка, като се завърта и преустановява своето движение след около 12 м. от мястото на удара, в посока обратна на посоката си на движение. При преустановяване движението си и двете МПС, респ. предната част от същите, са ориентирани в посока към с. Зараево.

Поведението на водачите на МПС се преценява и следва да бъде съобразено с нормите на ЗДвП, Правилника за прилагането му и други подзаконови актове, свързани с изискването за безопасно движение по пътищата. Съгласно нормата на чл. 20 ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, а при избора на скоростта на движението - да се съобразяват с атмосферните

условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. При все това законодателят е предвидил, че водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост (възникнала опасност за движението) да спрат. Ето защо и двамата водачи са допуснали нарушение на нормите на ЗДвП – водачът на л.а. Мазда (застрахован при "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС" АД) е нарушил изискванията относно скоростта на движение, движейки се със скорост от 111,6 км/ч при максимално разрешена 60 км/ч., а водачът на микробуса (застрахован при "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ" АД), несъобразявайки скоростта си на движение с пътния участък – опасен завой, мост, както и с насрещно движещия се автомобил, е допуснал нарушение на горепосочната норма, независимо, че се е движел по път с предимство. Изключително субективното поведение и на двамата водачи на МПС се явява техническата причина довела до настъпване процесното ПТП. Водачите, непреценявайки правилно скоростта на движение на другия участник в движението, своята собствена, а същевременно и разстоянието от моста и това кой ще премине пръв през стеснения участък, не са успели да избегнат удара между двете МПС, като такава възможност категорично е била налице, в случай на предприети от водачите съобразителност и необходими мерки за предотвратяване на ПТП. Общото разстояние от точките на пряка видимост между двамата водачи е била около 1300 м, при което ако водачите са били предприели „аварийно спиране“ на разстояние от мястото на удара (явяващо се опасната зона на спиране) – съответно от 114 м за л.а. и от 55 м за микробуса, е съществувала техническата възможност ударът да бъде избегнат.

На следващо място, видно от изготвената на местопроизшествието план-схема (л. 10 от първоинстанционното дело) в посока към с. Зараево е разположен пътен знак от група "Б" - относно предимството и по-конкретно „Б6“, попадащ в уредбата на раздел 2-ри на НАРЕДБА № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци. Съгласно чл. 49, ал. 5 от Наредбата пътен знак Б6 "Премини, ако пътят е свободен!" има формата на квадрат с хоризонтална основа и син фон; символът на знака се състои от две успоредни помежду си стрелки, разположени вертикално - лявата е червена, с контур в бял цвят, насочена надолу, а дясната - бяла, насочена нагоре (вж. Приложение № 2 към чл. 2, ал. 2, т. 2, буква "а" и чл. 50 от Наредбата). Съгл. чл. 51, ал. 6 от Наредбата пътният знак „Б6“, едновременно с пътен знак „Б5“, се поставя от двете страни на стеснен пътен участък, ясно видим по цялата си дължина както през деня, така и през нощта. Единият знак предоставя предимство за преминаване („Б6“), а другият въвежда забрана за навлизане в пътния участък, ако преминаването по него е невъзможно, без насрещно движещите се пътни превозни средства да бъдат принудени да спрат (арг. чл.46, ал.6 ППЗДвП). Сочените пътни знаци определят предимството за преминаване през стеснения участък, в който разминаването на срещуположно движещите се пътни превозни средства е затруднено или невъзможно. Нормата на чл. 57 от Наредбата указва, че пътен знак Б6 "Премини, ако пътят е свободен!" се поставя преди стеснен пътен участък от дясната страна на водачите на пътни превозни средства, на които се предоставя предимство за преминаване. Поставя се на разстояние от 5 до 15 m преди стеснения пътен участък на място, в което водачите на ППС трябва да спрат, за да пропуснат насрещно движещите се ППС. Посоката на преминаване на ППС, които са с предимство, е обозначен с бяла стрелка. В случая микробусът се е движел по път с предимство, поради което водачът на л.а. Мазда е следвало да спре и да пропусне микробуса за преминаване през моста, след което да премине и той. Съгласно правилото на чл. 46, ал. 7 Правилника за прилагане на ЗДвП преминаването през стеснени участъци от пътя се регулира едновременно от два пътни знака, поставени на двете страни на стеснението – Б5 и Б6. Начинът на поставяне на двата пътни знака е уреден от горепосочената разпоредба на чл.51, ал.6 от Наредбата. В настоящия случай липсват данни по посоката на движение на л.а. Мазда да е бил поставен пътен знак „Б5“ - "Пропусни насрещно движещите се пътни превозни средства!", който следва да бъде поставен преди стеснен пътен участък от дясната страна на водачите на пътните превозни средства, на които

се забранява да навлизат в пътния участък, когато преминаването им през него е невъзможно без спиране на насрещно движещите се пътни превозни средства (арг. чл. 56 от Наредбата). Предвид гореизложеното съдът кредитира изцяло изготвената и изслушана по делото САТЕ, намирайки същата за обоснована и пълна, непротиворечаща на останалите събрани по делото доказателства, респ. установеният механизъм на ПТП е пълен и не се нуждае от допълване.

Относно размера на обезщетението за претърпените неимуществени вреди при определянето му следва да се отчетат следните обстоятелства при приложението на чл. 52 ЗЗД: брой и вид на причинените при ПТП телесни увреди: комбинирана травма - счупване с луксация на дясна раменна кост, породило трайно затруднение в движението на горен десен крайник. Принципът на справедливост включва в най-пълна степен обезщетяване на вредите на увреденото лице от вредоносното действие, и когато съдът е съобразил всички тези доказателства от значение за реално претърпените от увреденото лице неимуществени вреди /болки и страдания/, тогава решението е постановено в съответствие с принципа на справедливост. В този смисъл е и константната съдебна практика - Решение № 356 от 09.12.2014 г. по гр. д. № 2946/2014 г. на Върховен касационен съд; Решение № 356 от 09.12.2014 г. по гр. д. № 2946/2014 г. на Върховен касационен съд и редица други. При това справедливостта, като критерий за определяне размера на обезщетението при деликт, не е абстрактно понятие, а предполага винаги преценка на обективно съществуващи, конкретни обстоятелства - обема, характера и тежестта на уврежданията, интензитета и продължителността на търпимите болки и страдания, физическите, но и психологическите последици за увреждения, както и икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането, преценени адекватно и в тяхната съвкупност. Именно посочената динамика в икономическа конюнктура стои в основата на непрекъснатото нарастване нивата на застрахователно покритие за неимуществени вреди и законодателното задължение за тяхното периодично осъвременяване. Задължението на застрахователя е функция от задължението на застрахования да обезщети увреденото от него лице, а същевременно двете задължения са едни и същи по съдържание и размер в рамките на застрахователния договор.

За определяне на размера на обезщетението за репарирание на преживените болки и страдания в конкретния случай следва да се вземат в предвид релевантните за размера на обезщетението обстоятелства, а именно възрастта на пострадалия, емоционалното и психофизично състояние по време и след произшествието, съответно негативното му отражение в психологически и емоционален план, периода на лечение на пострадалия, времето през което е бил затруднен да се обслужва самостоятелно, да се движи нормално, което безспорно е довело до дискомфорт и затруднение в ежедневието, при това на цялото семейство. От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че пострадалият е мъж на 60 годишна възраст, който след произшествието на 19.12.2019 г. е бил хоспитализиран за да се проведе оперативно лечение. Изписан е на 20.12.2019 г., като до възстановяване функциите на увредения горен крайник се е наложило да бъде обгрижван от свои близки. Увреден е бил горен десен крайник, който при пострадалия е бил водещ и това е довело до невъзможността от извършване на елементарни движения като обличане/събличане, хранене, тоалет и хигиенни дейности. За период от около 5-6 месеца не е можел да се обслужва сам. Възможност да полага труд не е имал, поради което се е принудил да махне отглежданите в домашното им стопанство овце. И към момента на освидетелстването му от вещото лице пострадалият продължава да изпитва затруднения и ограничения в движението на горния десен крайник. За да се постигне почти пълен обем на възстановяване ще са необходими физиотерапевтични процедури, както и упоритост в процеса на лечение. Изслушаната по делото СМЕ съдът намира за кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства, поради което настоящият състав на ВАпС кредитира заключението по същата в цялост.

Наред с това, следва да се съобрази, че болките и страданията, във физически, психологичен и емоционален план, не се ограничават само до изживените в момента на самото престъпление болки и страдания, а продължават и след това. Анализът на събраните

доказателства сочи, че претърпения инцидент се е отразил върху неимуществената сфера на въззивника, поради което критерият на справедливостта изисква да бъде определено обезщетение, което в най-пълна степен да репарира неблагоприятните последици върху личността на пострадалия.

Предвид това и съобразявайки се с факта, че повече от две години след произшествието, въззивникът все още е ограничен във възможността да води пълноценен живот, както и с правилото на закона за определяне на дължимото обезщетение за търпените болки и страдания "по справедливост", съдът счита, че справедливото обезщетение е в размер на 25 000 лева.

Следователно предявения иск е основателен за сумата от 25 000 лева или следва да се присъдят допълнително /над присъдените от първата инстанция/ още 7000 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.01.2020 г. до окончателното плащане на задължението.

За пострадалия ищец Ю.М. в настоящия случай е без значение към кой от застрахователите ще предяви претенцията си, тъй като съгласно правилото на чл.53 ЗЗД в случай на увреждане причинено от неколцина деликвенти, те отговарят солидарно, като въпросът за съотношението на приноса на всеки един от делинквентите за деликта, не е предмет на спора по прекия иск на пострадалите за обезщетяване на причинените им вредите. В постановеното по реда на чл. 290 ГПК и имащо задължителен характер решение № 121 от 18.09.2014 г. по т. д. № 2859/2013 г. на ВКС, I т. о. е прието, че „При съпричиняване по чл. 53 ЗЗД на увреждането от няколко деликвенти, застрахователят по застраховка "Гражданска отговорност", сключена с един от тях, отговаря спрямо увреденото лице за пълния размер на вредите до размера на застрахователната сума, а не съобразно приноса за увреждането на застрахования при него делинквент". Когато причинителите отговарят солидарно, застрахователите, съответно Гаранционният фонд по чл. 518 КЗ или институция, натоварена да извършва гаранционни плащания, аналогична на Гаранционния фонд по чл. 518 от Кодекса за застраховането, също отговарят солидарно (арг. чл. 499, ал. 7 КЗ). В случаите, когато не може да се установи приносът на всеки от участниците за възникване на застрахователното събитие, на вредите или техния размер, отговорността се разпределя поравно между всички участници, като всяка от страните има право на обезщетение в пропорциите, за които не носи отговорност (чл. 499, ал. 6 КЗ). При няколко делинквента (причинители на застрахователното събитие) всеки застраховател отговаря солидарно за пълния размер на вредата спрямо увреденото лице, но отношенията между тях се уреждат по правилата на чл. 127 ЗЗД, чл. 499, ал.6 и 7 КЗ. С други думи, при осъждане на „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД да заплати застрахователно обезщетение на Ю.М. М. М., за застрахователното дружество ще е налице основание да претендира и да получи от "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ"" АД – като застраховател на водача на микробус „Фолксваген Крафтер“, част от размера на заплатеното обезщетение, съответстваща на степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на застрахования при "ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ" АД водач.

С оглед изхода на спора и предвид своевременно направеното искане, придружено с договор за правна помощ, сключен при условията на чл.38, ал.1, т.2, в полза на пълномощника на въззивника, на осн. чл.38, ал.2 от ЗА, следва да се присъди адвокатско възнаграждение за първата и въззивната инстанция, включително за защита срещу въззивната жалба на застрахователя в минимален размер, съобразно уважената част от иска, в размер на 1140 лева, с включен ДДС.

На осн. чл.78, ал.6 от ГПК, въззиваемото „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, със седалище гр.София, следва да бъде осъдено да заплати в полза на съда, държавна такса върху уважената част от иска, в размер на 280 лева и държавна такса за въззивно обжалване в размер на 140 лева.

С оглед изхода на спора и предвид своевременно направеното искане, в полза на въззиваемото „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, следва да се присъди възнаграждение за защита от юрисконсулт, в размер на 200 лева.

Мотивиран от гореизложеното и на осн. чл.272 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260034/12.07.2021 г. по т.д.№17/2021 г. по описа на ОС – Търговище, в частта с която е отхвърлен предявения от ЮМ. М. М., с ЕГН ***** от с.К., общ.П. против „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр.София, бул. „Христофор Колумб“ №43, иск с правно основание чл.432 от КЗ, за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, за горницата над 18 000 лева до 25 000 лева, като **вместо това ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр.София, бул. „Христофор Колумб“ №43 **ДА ЗАПЛАТИ** на ЮМ. М. М., с ЕГН ***** от с.К., общ.П., **сумата от 7000 (седем хиляди) лева**, представляващи допълнително обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от телесни увреждания и други негативни изживявания, в резултат на предизвикано на 19.12.2019г. на път III-2002км 32+764 от водача М. М. М.ов, чиято гражданска отговорност е застрахована при „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, при управление на л.а. „Мазда 626“, с рег.№ Т 7958 К, с превишена максимално-разрешената скорост за движение, ПТП с микробус „Фолксваген Крафтер“, с рег.№ Т 9013 ТН, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.01.2020 г. до окончателното ѝ заплащане, на осн. чл.432, ал.1, чл.429, ал.3 КЗ и чл.45 и 86 ЗЗД.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260034/12.07.2021 г. по т.д.№17/2021 г. по описа на ОС – Търговище, в останалите обжалвани части.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр.София, бул. „Христофор Колумб“ №43 **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат П.К., служ.адрес гр.София, ул.»Лом« 1, ет.1, ап.9, като пълномощник на ЮМ. М. М., сумата от **1140 (хиляда сто и четиридесет) лева** – адвокатско възнаграждение за безплатно процесуално представителство, съобразно уважената част от иска, на основание чл.38, ал.2 вр. ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД, ЕИК 121265113, със седалище и адрес на управление гр.София, бул. „Христофор Колумб“ №43 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на АПЕЛАТИВЕН СЪД - ВАРНА, сумата от **420 (четиристотин и двадесет) лева**, представляваща държавна такса върху уважената част от иска, вкл. за въззивното обжалване, на осн. чл.78, ал.6 от ГПК.

Решението е постановено при участието на третото лице помагач "ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ"" АД.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от съобщаването му при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

